

Caracterizarea personajului Otilia Marculescu din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-prima parte

Personaj protagonist, eponim, realist (creat prin tipizare), dinamic, multidimensional.

Modalitati de caracterizare:

â€” caracterizare directa: de catre narator (portretul fizic si psihic, comentariul auctorial), de catre celelalte personaje (pluripers-pectivism);

â€” caracterizare indirecta: prin gesturi, atitudini, fapte, limbaj (modalitatea comportamentista), evocarea mediului in care traieste.

Desi este creat prin tipizare, asemenea tuturor personajelor realiste, acest personaj feminin nu poate fi redus la o schema morala; nefiind statica, psihologia Otiliei se descrie ca unitate in miscare contradictorie, de la trasaturile fizice la universul interior: sinteza unica si inefabila in care elementele caracteriale secundare, individuale se armonizeaza cu trasatura generica dominanta, rezultand astfel timbrul de neconfundat al unei personalitati verosimile prin chiar imperfectiunile ei. Incadrata de autorul insusi in categoria tipologica a femeii care "se bucura de inaurirea ei asupra barbatilor in tinerețe, jucandu-i dupa tem peramentul ei", Otilia Marculescu unifica, prin rolul de personaj eponim, cele doua planuri ale actiunii romanului, impunandu-se in fiecare deopotriwa ca prezenta centrala: unul urmareste "educatia sentimentala" a lui Felix Sima; in celalalt, se polarizeaza fortele conflictului in functie de interesul fata de averea lui mos Costache Giurgiuveanu.

Desi este creat prin tipizare, asemenea tuturor personajelor realiste, acest personaj feminin nu poate fi redus la o schema morala; nefiind statica, psihologia Otiliei se descrie ca unitate in miscare contradictorie, de la trasaturile fizice la universul interior: sinteza unica si inefabila in care elementele caracteriale secundare, individuale se armonizeaza cu trasatura generica dominanta, rezultand astfel timbrul de neconfundat al unei personalitati ve-rosimile prin chiar imperfectiunile ei. Modalitatea de introducere in actiune a eroinei este portretul fizic expozitiv.

Trasaturile fizice ale tinerei se dezvaluie treptat, filtrate prin impresio-nabilitatea personajului-reflector, Felix Sima, care, in episodul liminar al romanului, se vede salvat, in chip neasteptat, dintr-o situatie paradoxala: prezenta Otiliei se exprima mai intai ca "voce cristalina", apoi Felix vede "un cap prelung si tanar de fata, incarcat cu bucle, cazand pana pe umeri". In cele din urma, statura ei intreaga se impune privirii eroului, derutat de reactiile bizare ale lui Costache Giurgiuveanu, contrastand vadit cu atitudinea deschisa si cu gesturile exuberante ale fetei.

Intr-o scena ulterioara, imaginea Otiliei dobandeste contururi distincte, puternic luminate: "Fata parea sa aiba optsprezece-nouasprezece ani. Fata maslinie, cu nasul mic si ochi foarte albastri, arata si mai copilaroasa intre multele bucle si gulerul de dantela. Insa in trupul subtiratic, cu oase delicate de ogar, de un stil perfect, fara acea slabiciune supta si patrata a Aureliei, era o mare libertate de miscari, o stapanire desavarsita de femeie".